

Світове господарство і міжнародні економічні відносини

ФАКТОРИНГОВІ ОПЕРАЦІЇ У МІЖНАРОДНИХ ФІНАНСОВИХ ВІДНОСИНАХ

Савастєєва О.М.

кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Іванова А.В.

студентка 1 ск курсу «Фінанси, банківська справа та страхування»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Вітчизняні підприємства, що здійснюють зовнішньоторговельні операції, в сучасних умовах мають гострий дефіцит фінансових ресурсів і не можуть забезпечити свого стабільного економічного зростання без серйозного реформування своєї діяльності. Надзвичайно актуальною є проблема неплатежів, постійне збільшення обсягів дебіторської і кредиторської заборгованостей. У цих умовах потрібен пошук нових механізмів залучення коштів, адаптованих до конкретних умов господарювання. Альтернативою в такому разі стає факторинг.

Факторинг – це операція з продажу закордонних рахунків постачальниками експортної продукції комерційним банкам або спеціалізованим компаніям

Здійснювати факторингові операції мають право банки, приватні підприємці та фінансові установи також відповідно до законодавства України факторинг відноситься до фінансових послуг, та

У договорі факторингу є такі сторони, як фактор і клієнт.

Фактор – це фінансова установа або банк, які відповідно до закону мають право здійснювати факторингові операції, які передають або зобов'язуєть передати грошові кошти в розпорядження другої сторони за плату.

Клієнтом у договорі факторингу може бути фізична або юридична особа, яка є суб'єктом підприємницької діяльності.

Основними функціями факторингу є:

- фінансування поставок товарів (послуг);
- управління дебіторською заборгованістю;
- покриття фінансових ризиків;
- оцінювання платоспроможності покупця.

Постачальник, який користується факторинговими послугами, отримує наступні переваги:

- додатковий прибуток від збільшення обсягів продажу;
- економія на витратах на банківське кредитування ;
- економія за рахунок можливості купівлі товару у постачальників за більш вигідною ціною внаслідок можливості скорочення терміну оплати;
- захист від втрат у разі неоплати / несвоечасної оплати боргу дебіторами;
- захист від втрати вигоди через втрату клієнтів унаслідок неможливості надання конкурентних термінів відстрочки платежу та підтримання належного рівня асортименту у разі недостатності оборотних коштів;

- захист від втрат, пов'язаних з відсутністю або недостатністю неупередженого контролю за обсягами продаж та платежами.

Що стосується України, то у вітчизняних умовах розвиток факторингу стримується через недосконалість національного законодавства. У різних законодавчих актах визначення факторингу значно відрізняється, що призводить до небажання банків впроваджувати цю послугу. Подальше удосконалення нормативної бази у цій сфері може дати значний поштовх розвитку ринку факторингових операцій в Україні. Крім того, існує низка інших проблем:

1) нестача кваліфікованих фахівців, які могли б грамотно і професійно здійснювати факторингові операції;

2) нестача інформації – далеко не всі суб'єкти господарювання знають про факторинг і його переваги;

3) несприятливий імідж, що склався у факторингу раніше через підміну його визначення.

Факторинг максимально враховує інтереси сторін комерційних (зовнішньоторговельних) угод. До основних його переваг належать: забезпечення фінансової ліквідності, прискорення обігу капіталу, зниження рівня заборгованості підприємств. Актуальність розвитку факторингових відносин в Україні зумовлена станом розрахунків та наявних боргових зобов'язань.

Підсумовуючи викладене, зазначимо, що факторинг є дієвим інструментом стимулювання розвитку економіки в умовах подолання наслідків фінансової кризи, тому розв'язання існуючих проблем буде сприяти підвищенню надійності вітчизняної фінансової системи.

Література

1. Костюченко В. М. Факторингові операції в системі фінансово-правового забезпечення зовнішньоторговельної діяльності / В. М. Костюченко // Міжнародний збірник наукових праць. – 2010. – № 3 (18). – С. 138–144.

2. Павлюченко Т. И. Медиаторы. Как растет украинский рынок факторинговых услуг / Т. И. Павлюченко // Инвестгазета. – 2013. – №13.

ВПЛИВ ОФШОРНИХ ЮРИСДИКЦІЙ НА ЕФЕКТИВНІСТЬ ГЛОБАЛЬНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Савастєєва О.М.

кандидат економічних наук, доцент кафедри економіки та моделювання ринкових відносин

Котенко І.Ю.

студентка 1 ск курсу «Фінанси, банківська справа та страхування»

*Одеський національний університет імені І.І. Мечникова
м. Одеса, Україна*

Офшорна юрисдикція являє собою поза національний фінансовий центр, який надає різноманітні митні, податкові та інших пільги, завдяки чому є привабливими для іноземних інвесторів і їх вкладень. Тобто, офшорна юрисдикція – це держава або частина території держави, на території якої встановлено особливий режим оподаткування, порядок ведення підприємницької діяльності та надання бухгалтерської документації, та здійснюється